

Ευλογημένος είναι ο άνθρωπος που, όταν δεν έχει κάτι να πει, παραλείπει να δίνει λεκτικές αποδείξεις του γεγονότος.-
George Eliot

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μνη

ΑΠΑΝΤΩΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ

Ανοικτή επιστολή στα μέλη τού Συλλόγου Αθηναίων

Αξιότιμα μέλη,

Υστερα από την άρνηση τού προέδρου σας, Κώστα Καρποδίνη, να συναντηθεί μαζί μου για να λήξει η αντιπαράθεσή μας και την επιλογή τού συμβουλίου σας να συνεχίσει τη σύγκρουση με την εφημερίδα μας, δεν έχω άλλη διέξοδο παρά ν' απευθυνθώ σ' εσάς και την παροικία για να υπερασπιστώ την αξιοπιστία τού "Κόσμου" και τη δική μου από απαράδεκτες επιθέσεις και φήμες που κυκλοφορούν για να μάς πλήξουν.

Εγώ δεν είχα κανένα συμφέρον ν' αρχίσω αντιπαράθεση μ' έναν φιλικό σύλλογο για τον οποίο διαθέτουμε και τώρα ακόμη πολύ χρόνο και χώρο για να προβάλουμε τις δραστηριότητές του. Ούτε είχα κάποιο λόγο να συγκρουστώ με τον Κώστα Καρποδίνη που γνωρίζω πολλές δεκαετίες, ή την κα Κάθι Βαλή που μού συμπεριφέρθηκε άψογα στις λίγες συναντήσεις μας και ανταπέδωσα την ευγένειά της.

Ο πρόεδρος κ. Καρποδίνης και το συμβούλιο τού Συλλόγου Αθηναίων δικαιολογούν την εχθρική στάση τους απέναντι στην εφημερίδα μας σαν αντίδραση στην απάντησή μου σε προκλητική επιστολή διαμαρτυρίας που μού έστειλε η γραμματέας και αφορούσε στον τάφο του Αντώνη Μανόλη. Όμως αυτά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις, γιατί το συμβούλιο πολύ λίγο ενδιαφέρεται για τον τάφο, αφού σύμφωνα με τον κ. Καρποδίνη αρνήθηκε έστω να κάνει μια επίσκεψη εκεί "επειδή είναι μακριά"(!).

Αλλωστε, η εχθρική συμπεριφορά τού συμβουλίου τού Συλλόγου Αθηναίων άρχισε πέρσι, όταν διέκοψε τις διαφημίσεις στην εφημερίδα μας και αντιμετώπισε περιφρονητικά έναν από τους ιδιοκτήτες και τον διευθυντή τού "Κόσμου" σε χοροεσπερίδα τού Συλλόγου όταν τους έβαλαν να καθίσουν σε μια γωνιά τής αίθουσας, ενώ οι επαγγελματικοί αντίπαλοί μας είχαν τραπέζι σε προνομιακή θέση. Σας προκαλώ να συγκρίνετε την προβολή τού Συλλόγου σας από τους αντιπάλους μας με τη δική μας.

Πραγματική αιτία αυτής τής συγκρουσιακής τακτικής εναντίον μας είναι μια διαφωνία που προέκυψε με την ομάδα που διοργάνωσε την αναπαράσταση τής Μάχης τού Μαραθώνα στο Σίδνει και

δεν έχει να κάνει με τον Σύλλογο Αθηναίων, που χρησιμοποιείται σήμερα εναντίον μας.

Υπενθυμίζω στα αξιότιμα μέλη, ότι το Συμβούλιό τους πρόσφερε το όνομα τού Συλλόγου Αθηναίων και την ιστορία του σ' αυτή την ομάδα για να τής δώσει οντότητα και αίγλη, χωρίς να διεκδικήσει την προεδρία, την γραμματεία, ή το ταμείο για να μπορεί να ελέγχει τα τεκταινόμενα, υποβιβάζοντας το Σύλλογο σε δευτερεύοντα ρόλο στην όλη οργάνωση τής αναπαράστασης.

Τελευταία ενέργεια τού Συμβουλίου που επιβεβαιώνει αυτή την εχθρότητα, είναι επιστολή που έστειλε πριν μερικές μέρες στους ιδιοκτήτες τού "Κόσμου" με αίτημα να ζητήσω συγνώμη δημοσίως από την κα Βαλή και ψευδέστατα με καταγγέλουν στους εργοδότες μου για την "σοβαρή παρατυπία" ότι παρέλειψα να δημοσιεύσω το τελευταίο μέρος της επιστολής της, ότι αποστολείς ήταν ο Πρόεδρος και τα μέλη τού δ.σ. τού Συλλόγου Αθηναίων. Τυφλωμένοι από το πάθος εναντίον μου, δεν είδαν ότι η... παράλειψη υπήρχε και με μεγάλα μαύρα γράμματα που βγάζουν μάτι.

Με κατηγορούν ακόμη ότι εξαπέλυσα... προσωπική επίθεση(!) στην γραμματέα, αντί ν' απαντήσω στους αποστολείς. Και πάλι κάνουν λάθος, γιατί αποστολέας τής επιστολής δεν ήταν το συμβούλιο, αλλά σύμφωνα με την ενημέρωση από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή μου, η κα Βαλή.

Για την ακρίβεια, στις 18 Απριλίου έλαβα ένα ηλεκτρονικό μήνυμα με απαράδεκτους ισχυρισμούς και καταγγελίες εναντίον μας που δεν υπογράφει κανείς

για να επιβεβαιώνεται η γνησιότητά του, παρά μόνον ότι είναι εκ μέρους τού προέδρου και τού συμβουλίου τού Συλλόγου Αθηναίων. Αυτό δεν λέει τίποτε γιατί θα μπορούσε να μου το είχε στείλει οποιοσδήποτε συμπάροικος για να κάνει πλάκα.

Τέτοιες σοβαρές καταγγελίες δεν γίνονται με ανυπόγραφα ηλεκτρονικά μηνύματα, αλλά γραμμένες σε επιστολόχαρτο τού Συλλόγου με τις υπογραφές προέδρου και γραμματέως. Στην επιστολή προς τους εργοδότες μου αναφέρεται ακόμη ότι η απάντηση τής κας Βαλή σε σχόλιό μου είχε εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο. Επιτρέψτε μου να διαφωνήσω επειδή δεν μπορώ να πιστέψω ότι την απάντηση διάβασαν οκτώ άνθρωποι και συμφώνησαν ότι δημοσίευσα τα σχόλιά μου στις εκδόσεις 5-4-2010 και 12-4-2010. Είναι δυνατόν να μην υπήρξε έστω ένας σύμβουλος που γνώριζε ότι ζούμε στο 2011 και όχι στο 2010; Αλλά και παρακάτω στην απάντηση αναφέρεται ότι ο ιστορικός Σύλλογος "εδώ και 58 διαπρέπει" παραλείποντας τη λέξη "χρόνια" μετά το "58". Είναι δυνατόν οκτώ άνθρωποι να διάβασαν το κείμενο αυτό και κανείς να μη διερωτήθηκε τί αντιπροσωπεύει το "58" για να διορθώσει την παράλειψη;

Όμως, εγώ θα θέσω και το άλλο ερώτημα: Αν αντί η γραμματέας αμφισβητήσει τα συνταγματικά δικαιώματά μου σαν ελεύθερος πολίτης μιας δημοκρατικής χώρας να κάνω όποια πρόταση θέλω και σαν δημοσιογράφος να καταγγείλω μια ενέργεια που θεωρώ άστοχη, απαντούσε ευγενικά, θα την απέρριπταν;

Αναφέρεται ακόμη στην επι-

στολή προς τούς εργοδότες μου ότι απευθυνόμουν στην κα Βαλή αρκετές φορές "ειρωνικά μέχρι προσβλητικά" και το διαψεύδω κατηγορηματικά γιατί ποτέ δεν αμφισβήτησα την αξιοπρέπειά της, ούτε την πανεπιστημιακή της μόρφωση, δεν έκρινα την επαγγελματική κατάρτισή της, ούτε αμφισβήτησα το δικαίωμά της να διαφωνήσει μαζί μου. Εγώ δεν έγραψα ότι "τυγχάνει" να έχει κάποια θέση, ούτε την κατήγγειλα επειδή διαφώνησε μαζί μου και θα ήθελα να ενημερώσω το συμβούλιο ότι στη θέση τού αρχισυντάκτη δεν "τυγχάνει" να βρίσκομαι επειδή την κέρδισα σε λαχειοφόρο αγορά όπως αναφέρεται, αλλά είναι επιβράβευση 22 χρόνων γνώσεων και πείρας με ευσυνείδητη εργασία σ' αυτή την εφημερίδα.

Τελειώνοντας θα επαναλάβω ότι η τακτική σύγκρουσης από το Συμβούλιο δεν έχει να κάνει με το Σύλλογο Αθηναίων, αλλά με τις ανυπόστατες καταγγελίες εναντίον μου από την ομάδα που διοργάνωσε την αναπαράσταση τής Μάχης τού Μαραθώνα στην περίοδο που έκανα περίπατο στο Λιθόστρωτο Αργοστολίου στην όμορφη Κεφαλονιά και δεν ήξερα τί γίνεται στο Σίδνει!

Υπενθυμίζω, ακόμη τί έγραψα στην έκδοση τής 19-04-2011 για τον Κώστα Καρποδίνη, το συμβούλιο και τον Σύλλογο για να δείξω τις καλές προθέσεις μου στο άρθρο που απάντησε η γραμματέας:

"Σπεύδω να πω ότι το σημερινό συμβούλιο τού Συλλόγου Αθηναίων ασφαλώς δεν ευθύνεται για τις αμαρτίες τού παρελθόντος, ειδικά με πρόεδρο τον Κώστα Καρποδίνη που γνωρίζω μερικές δεκαετίες σαν έναν εκλεκτό συμπάροικο, επιτυχημένο επιχειρηματία και καλό οικογενειάρχη, στυλοβάτη τού Συλλόγου, που στην προεδρία του και με τη βοήθεια τού συμβουλίου του έχει δείξει κοινωνική, πολιτιστική και φιλανθρωπική δράση."

Αξιότιμα μέλη, αν με πείσετε ότι μ' αυτά τα λόγια έθιξα την αξιοπρέπεια οποιουδήποτε μέλους ή τού Συλλόγου και δικαιολογούν τη σκληρή απάντηση εναντίον μου, όχι μόνο θα ζητήσω δημόσια συγνώμη, αλλά και θα παραιτηθώ από τη θέση μου. Αυτά και ελπίζω να έγινε κατανοητό το πραγματικό πρόβλημα μιας σύγκρουσης, που δεν έχει να κάνει με τον Σύλλογο Αθηναίων.

* Οι φτωχοί στην Αυστραλία

Με κροκοδείλια δάκρια η αξιωματική αντιπολίτευση κατηγορεί την ομοσπονδιακή κυβέρνηση ότι στον προϋπολογισμό της αγνόησε τις οικογένειες που υποφέρουν από την ακρίβεια και πώς απάντησε ο Θησαυροφύλακας;

Ότι με τα μέτρα τής κυβέρνησης για να βρουν δουλειά οι άνεργοι θα ανακουφιστούν από το κόστος ζωής. Δηλαδή, ο κ. Γουέιν Σουάν, πιστεύει ότι από το υψηλό κόστος ζωής υποφέρουν μόνο οι άνεργοι!

Hello, Mr Treasurer, έχεις ακούσει για κάτι συνταξιούχους και τις οικογένειες χαμηλόμισθων; Σε ενημερώνω ότι κι αυτοί υποφέρουν

από το κόστος ζωής, λεβέντη μου, γιατί το εισόδημά τους δεν είναι πολύ μεγαλύτερο από το επίδομα ανεργίας. Αλλά εκεί στα ψηλά που βρίσκεσαι, πώς να δεις αυτούς στα χαμηλά...

Κάνε τον κόπο να επισκεφθείς τις εργατικές συνοικίες και τα γκέτο τής φτώχειας στην πάμπλουτη Αυστραλία, για να εξακριβώσεις πώς ζουν οι άλλοι μισοί.

* Καλόο!

Διηγείται κάποιος:

- Αστα φίλε μου, είμαι φοβερά άτυχος. Παντρεύτηκα τρεις φορές. Η πρώτη μου γυναίκα το σκασε με τον κουμπάρο. Η δεύτερη

πέθανε.

- Και η τρίτη;

- Γι αυτό είμαι άτυχος. Η τρίτη δε λέει ούτε να φύγει, ούτε να πεθάνει.

Ακόμη ένα:

Ήταν δύο τεμπέληδες, αλλά πάρα πολύ τεμπέληδες. Βαριόντουσαν να κουνήσουν το πόδι τους, αλλά κάποια μέρα έπρεπε να πάνε κάπου. Κατεβαίνουν τα σκαλιά της πολυκατοικίας και κάνουν νόημα σε ένα ταξί που σταματά 5 μέτρα πιο κάτω. Και λέει ο ένας:

- Οχι, ρε! Σταμάτησε εκεί που θέλαμε να πάμε!